

یادداشت

تنها ترین دختر کلاس چهارمی جهان

آیدا پیغامی

روزنامه نگار

چند روز پیش به مناسبت روز مانور زلزله در مدارس کشور برای تهیه گزارش با همکارانم به یکی از دبیرستان های دولتی دخترانه دعوت شده بودیم. کلاسی را به همراه دانش آموزان بدون هیچ سرپرستی در اختیارمان گذاشته بودند. باورتان می شود؟ بدون هیچ سرپرستی فقط ما بودیم و بچه های کلاس. نه خبری از ناظم بود، نه دبیر، نه مدیر مدرسه! زمانی هم که نیاز به دبیر داشتیم تا از او سوالی بپرسیم، یکی از بچه ها مامور شد و به اتاق دبیران رفت و به انتخاب خودش دو تا از دبیرهایی را که با آنها راحت تر بودند، به کلاس آورد. بعد از گذشت چند دقیقه دبیر دیگری برای مصاحبه به کلاس آمد که بچه ها به او اجازه ورود به کلاس را ندادند، چون با او راحت نبودند! این هم جزو مواردی بود که کمی باورش برای من و همکارانم سخت بود.

یادم می آید وقتی دبیرستانی بودم، یک بار از طرف صداوسیما برای ضبط برنامه ای به دبیرستان آمدند. وقتی دوربین برای ضبط به هر کلاسی وارد می شد، همراه با آن مدیر و معاون ها و چند تا از دبیرها هم وارد کلاس می شدند تا میا یکی از بچه ها از سر سیطنت مرتکب اشتباهی شود و خدایی نکرده گزارشگران فکر کنند که دختران «دبیرستان ارشاد» بی ادب هستند. در طول فیلمبرداری هم هیچ صدایی از هیچ کلاسی بیرون نمی آمد.

وقتی آن روز برخورد دختران آن دبیرستان را در مانور سراسری زلزله با کادر مدرسه شان دیدم، یاد وحشتناک ترین خاطره دوران مدرسه افتادم. خاطره وحشتناک و غمگینی که سال ها برای من دلم ماند و به غم یاد تبدیل شد و باعث شد که از مدرسه هزای و گریزان شوم. کلاس چهارم دبستان بودم و ریاضی با بشدت ضعیف بود. عاشق معلم چهارم دبستانم بودم. حتما می دانید که عاشق معلم بودن آن هم در ۱۰ سالگی یعنی چه! اما از ریاضی متنفرم بودم و عتیق من به معلم دلیل نمی شد که بنشینم و ریاضی بخوانم؛ تازه اگر می خواندم هم چیزی منوجه نمی شدم. امتحان ریاضی داشتم و معلم چند روز قبل از امتحان با من صحبت کرد و گفت که «این بار نمرات باید خوب شود». حرف هایش سراسر تهدید بود. یکپو ترسیدم. شب های پیداری ماندم و ریاضی می خواندم؛ اما فایده ای نداشت. روز امتحان بدترین نمره کلاس را گرفتم؛ یعنی بدترین نمره ای که یک کلاس چهارمی می توانست بگیرد را گرفتم. جایم سر کلاس نیمکت یکی مانده به آخر بود. معلم نیمکت آخر را خالی کرد، من را به آن جا انتقال داد، رو به همه کرد و گفت که «هیچکس دیگر حق ندارد با پیغامی صحبت کند و یا دوست باشد. اگر کسی این کار را کند، جایش پیش اوست». تمام دنیا بعد از گفتن این حرف روی سرم خراب شد. مگر می شود معلمی که آن قدر دوستش داشتم با من چنین کاری کند؟

تنبیه من یک ماه طول کشید. در مدت یک ماه هر جای دبستان که می رفتم، تمام همکلاسی هایم رویشان را از من برمی گردانند. زمان حضور غیاب اصلاح اسم را صد نمی زدند؛ شده بود تنها ترین دختر کلاس چهارمی جهان. بهترین دوستم را در همان یک ماه از دست دادم؛ چون اجازه نداشت با من حرف بزند. تمام راه مدرسه تا خانه را هر روز گریه می کردم و شب ها از استرس این که قرار است صبح مدرسه بروم، خواب نمی برد تا این که مادرم موضوع را فهمید و به مدرسه آمد. وقتی جریان را برای مدیر مدرسه تعریف کرد، مدیر با معلمم برخورد کرد و او را وادار کرد که از من عذر خواهی کند. معلم با قیافه حق به جانمی رو به من کرد و گفت: «حالا منو می بخشی؟» با خشمی که داشتم در چشم هایم زل زدم و گفتم که «نه» و به کلاس رفتم. کیفم را برداشتم و با مادرم از مدرسه خارج شدم. یک هفته مدرسه نرفتم؛ اما باید دو ماه آخر سال را حتما و هر طوری شده در آن دبستان لعنتی تمام می کردم پس باید ادامه می دادم. امتحان های ثلث آخر اادامه و در عین نابوری ریاضی ام ۱۸ شد. دیگر هیچ وقت با آن معلم روبرو نشدم اما تنبیه و باعث شد تا مدت ها از ریاضی و مدرسه رفتن متنفر شوم.

در هر اتاقی، محل های امن را مشخص کنید (مثلا زیر یک میز محکم یا کنار ستونها یا دیوارهای مجاور آنها).

محمد جواد ظریف

از پمپو توقع بیشتری نیست

وزیر امور خارجه کشورمان در واکنش به توییت وزیر خارجه آمریکا درمورد آزمایش های موشکی ایران گفت: «آقای پمپو هیچ اعتباری برای قطعنامه شورای امنیت قابل نیست و بر خلاف تعهدات بین المللی از برجام خارج شدند. اما دیگران رابه خاطر اجرای برجام مجازات می کنند. لذا از وی توقع بیشتری نیست.» او با تأکید بر این که در برجام آزمایش موشک برای ایران ممنوع نشده است، گفت: «ایران به دنبال استفاده از سلاح هسته ای نیست. این موشک های ایرانی هم برای حمل سلاح هسته ای تولید نشده اند. در واقع موشک های تولیدی ما برای کلاهک متعارف طراحی شده اند.»

رهبر معظم انقلاب در درس خارج فقه بر ضرورت رفع اشکالات قانون منع بکارگیری بازنشستگان تاکید کردند:

بهرتر است نیازی به اجازه رهبری نباشد

جایگزین هم ندارد! این است دیگر؛ قانون این راهم شامل میشود، اما شمول قانون نسبت به این جور آدمهایی که کم و بیش پیدا میشوند، ممکن است زیاد هم نباشند، درست نیست. خوب حالا آن مسئول، آن مدیر چه کار کند بر خلاف قانون؟ این جا به فکر ولایت فقیه می افتند که بالاخره ولی فقیه اجازه بدهد. می آیند از ما سؤال میکنند، ما هم مواردی راه بنده اینهایی را که آنسبت به آنها می آیند سؤال میکنند که نمی شناسم، مگر بعضی معدودشان را؛ ممکن است دو نفر، سه نفرشان را بشناسیم؛ معدودی از آنها را میشناسیم، آنهایی را هم که نمی شناسیم، اگر به آن مدیر اعتماد داشته باشیم قبول میکنیم. مسأله این است و الا اصل این قانون، قانون خوبی است، باید هم اجرا بشود و بهترش هم همین است که خود نمایندگان محترم مجلس قانون را جوری ترتیب بدهند و اصلاح کنند که دیگر این اشکالات پیش نیاید، مجبور نشوند که به اجازه رهبری متوسل بشوند.

شهروند | حضرت آیت الله خامنه ای صبح دیروز در ابتدای جلسه درس خارج فقه، ضمن تأکید بر اهمیت و لزوم اجرای قانون منع بکارگیری بازنشستگان، توضیحاتی درخصوص برخی خلأهای این قانون و درخواست های برخی مسئولان از ایشان برای کسب مجوز ابقاء تعداد معدودی از مدیران بازنشسته، بیان کردند. متن بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی به این شرح است: دیروز یکی از آقایان بعد از درس تشریف آوردند جلو... بعد از درس که می بینید همینطور بسرعون اینها و با اوقات تلخی تمام گفتند که این بازنشسته هایی که طبق قانون باید برکنار بشوند، اینها را برمیگردانند و این را به پای شما مینویسند، یعنی به پای من. البته این محبت است، این نشان دهنده این است که این برادرمان نسبت به این که یک چیزی را به ما نسبت میدهند که ایشان نمی پسندند، ناراحت است. منتها اشکالش این بود که سر من داد میکشید. من هم به ایشان یک قدری تند گفتم! آقا! چرا داد میکشید؟! بهر حال ما خواستیم از ایشان هم معذرت خواهی کنیم. طلبه: من معذرت میخواهم ببخشید. معظم له: خیلی خوب، ما هم از شما معذرت میخواهیم.

این قانون بازنشستگان، یک قانون بسیار خوبی است. این از آن قوانینی است که ما به آن احتیاج داشتیم، جایش هم خالی بود. این قانون درواقع حلقه بسته مدیریتی را که گاهی اوقات در بعضی از جاها سالهای سال طول میکشد، این حلقه ی مدیریتی بسته را باز میکند، میکشند، راه را برای جوانها میگشاید که بتوانند خودشان را برسانند به مراکز مدیریتی. بنابراین اصل قانون، قانون خوبی است منتها اطلاق قانون، اطلاق درستی نیست یعنی این که هر بازنشسته ای باید به کار گرفته نشود، این اطلاق درست نیست. چون بعضی از افراد هستند، بنده، مثلاً سی سال هم خدمت کرده اند، بازنشسته هم شده اند، فرض کنید که بیست ساله بوده، هجده ساله بوده استخدام شده، حالا هم یک مردی چهل و هشت ساله، پنجاه ساله است، وقت کارش است و تجربه ی خوبی هم پیدا کرده،

ناصر ایمانی در گفت و گو با «شهر وند» از نگاه مقام معظم رهبری به قانون منع بکارگیری بازنشستگان گفت:

جابه جایی نسل اول انقلاب به جای نسل جدید از اهم مواهب این قانون است

در طول سال های اخیر دانسته اند، ناشی از شناخت ایشان از فرآیند و منظومه سنتی استخدا می ها و مشاغل مدیریتی است. فکر می کنم بیانات ایشان بتوانند کمک شایان توجهی به نهانپنه کردن این قانون در کشور کند.

- رسالت مجلس به عنوان نهاد متولی اجرای این قانون را چگونه می بینید و فکری می کنید مجلس در اجرا یا تصویب این قانون تا چه اندازه جوانب مسأله را در نظر بگیرد؟

در ابتدا باید به این نکته اشاره کنم که مجلس در تصویب هر قانونی باید آینده نگری داشته باشد. با توجه به این که قانون منع بکارگیری بازنشستگان حساسیت های فراوانی حول محور آن است، در نتیجه در فرآیند مربوط به تصویب آن باید حق مدارانه بر خورد کند.

- منظور از این که حق مدارانه بر خورد کند یعنی چطور؟

در نظر داشته باشید که مجلس بیشتر اوقات قوانینی چون بوجه سالانه را از نظر می گذراند که بعد از آن تبصره یا

اصلاحیه ای را روی آن می زند، یعنی بستگی به شرایط کشور و مناسباتی که با آن قانون در نظر گرفته می شود، دارد. مجلس برای قانون منع بکارگیری بازنشستگان نیز مجبور به وارد کردن تبصره و اصلاحیه است؛ به دلیل این که جامع نگری و جامع محوری روی آن نشده است. در همین فرآیندی که قانون

حذف طرح زوج و فرد غیر قانونی است

سردار حسین رحیمی

رئیس پلیس پایتخت با بیان این که حذف طرح زوج و فرد با قانون مغایرت دارد، گفت: «به نظرم اگر طرحی می خواهد اجرا شود باید دربار آن در مراجع قانونی بحث شود، اما برخی افراد ذهنیات خود را اطلاع رسانی می کنند. موضوع (حذف طرح زوج و فرد) با قانون مغایرت دارد. اصلی ترین دستگاه در رابطه با این موضوع پلیس است چون ترافیک را هدایت می کند. در باره این موضوع باید کار کارشناسی صورت بگیرد و سپس اطلاع رسانی شود. کسی که وارد طرح ترافیک می شود یکبار توسط پلیس اعمال قانون و جریمه ۲۰ هزار تومانی می شود. ظاهر ا قانونی در شورای شهر وجود دارد که این افراد باید مجددا جریمه شوند، اما باورم بر این است که برای یک تخلف نباید دو بار جریمه صورت گیرد.»

احتمال متفی شدن استیضاح ظریف

حشمت الله فلاحت پیشه

رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی گفت: «اظهارات ظریف در کمیسیون امنیت ملی مجلس بررسی می شود و اگر نمایندگان از این توضیحات قانع شده باشند احتمال این که استیضاح به صحن علنی مجلس نیاید، زیاد است.» این اظهارات درباره حضور محمد جواد ظریف در کمیسیون امنیت ملی بود. او یکشنبه گذشته به کمیسیون امنیت ملی مجلس رفت تا درباره اظهارات اخیرش درباره پولشویی به نمایندگان عضو این کمیسیون پاسخ دهد. فلاحت پیشه همچنین درباره استیضاح گفت: «نظر نهایی برای ارجاع استیضاح وزیر امور خارجه به صحن را نمایندگان استیضاح کننده اعلام می کنند.»

نامه وزیر آموزش و پرورش به صداوسیما

عبدالرسول عمادی

رئیس مرکز سنجش وزارت آموزش و پرورش و وزیر آموزش و پرورش گفت: وزیر آموزش و پرورش در نامه ای به رئیس سازمان صداوسیما خواهان بازنگری در تبلیغات موسسات کنکور شده است. او در ادامه افزود: «ما به مجموعه فعالیت های ناسالمی که در حوزه آموزش صورت می گیرد به مافیای کنکور تعبیر می کنیم، زیرا این فعالیت ها به افزایش استرس، هزینه های خانواده ها و ایجاد فضای پرتنش در جامعه کمک می کند. به دلیل گردش مالی که در جریان کنکور وجود دارد اقدام به تبلیغات ناسالمی در فضای رسانه ها به ویژه رسانه ملی می کنند.»

همه نکات اعجاب انگیز طرح پیشنهادی قانون حمایت از پیام رسان های داخلی

شوخی می کنید با ما؟

هم این که در زمینه مرزهای فیزیکی نیروهای مسلح می توانند وارد عمل شوند و اقدامات موثری را انجام دهند ولی در زمینه فضای مجازی باید نیروهای متخصص این حوزه وارد عمل شوند». ۵. اگر خوش بین باشیم و تصور کنیم یک پیام رسان به اشتباه فیلتر شده و هنوز مراحل حضور آن در ایران طی نشده، ماده ۸ می گوید: «تصمیمات هیات نظارت قطعی است.» یعنی هیچ راه برگشتی وجود ندارد مگر پیگیری ذینفع (مثلا مدیر شرکت وی چت چینی) در مراجع قضائی. یعنی اگر به قانون نوشته شده تا همین جا هم امیدوی بود، دیگر بس است! ۶. ماده سیزدهم این قانون میبهد تر از بقیه ماده هاست و بسیار تفسیرپذیر. بخوانید: «مدیران پیام رسان های اجتماعی و آرایه دهندگان خدمات دسترسی و میزبانی، مکلف به صیانت از داده های خصوصی اشخاص اعم از حقیقی و حقوقی هستند. این موضوع رافع مسئولیت قانونی سایر اشخاص نیست.» جمله آخر یعنی چه؟ سایر اشخاص شامل چه کسانی می شود و تا چه حد می توانند بر اساس «مسئولیت» شان داده های اشخاص را به دست آورند؟ چرا این بند ایسن همه مبهم و نامشخص نوشته شده؟

است: «صداوسیما جمهوری اسلامی ایران [که خود یک پیام رسان دارد و سودش در حذف همه رقباست]، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی [در حالی که در همین قانون حضور نهادهای اطلاعاتی، انتظامی و قضائی لابد برای تشخیص موارد پیشگیرانه، پیش بینی شده]، سازمان تبلیغات اسلامی و نماینده حوزه علمیه.» سؤال آنجاست که براساس چه استدلالی نمایندگان طراح این قانون، مجوز فعالیت پیام رسان های اجتماعی را بر عهده نهادهای نظامی می گذارند؟ وقتی برای محدودیت خروج دیتا از کشور، از قوانین اروپایی مثال می زنند، برای وضع این قانون از چه کشور یا نمونه ای وام گرفته شده؟ ۴. در ادامه نکته قبلی، در ماده ۱۲ نوشته شده: «مرزبانی دیجیتال و دفاع سایبری از کشور و جلوگیری از بهره برداری غیرمجاز از داده های مجازی در درگاه های ورود و خروج پهنای باند کشور، با محوریت ستاد کل نیروهای مسلح، توسط مراجع ذیربط انجام خواهد شد.» وقتی وزارت ارتباطات با توجه به حوزه فعالیت، وظایف، تخصص و همین طور دسترس هایش مسئولیت فضای ارتباطی را به عهده دارد، چطور این وظیفه به یک نهاد نظامی و بدون اشاره به زیرمجموعه سپرده شده؟ یا به قول سیده حمیده زرآبادی (نماینده قزوین در مجلس): «تخست این که اصل نگارش این جمله از پایه دچار اشکال و به عبارت بهتر، غلط است چراکه ما عملا عنوانی تحت قالب مرزبانی دیجیتال نداریم، مورد دوم

ادامه از صفحه اول | فعالیت پیام رسان های خارجی و داخلی اثرگذار مشروط به تأیید هیات نظارت خواهد بود، در غیر این صورت فعالیت آنها در کشور غیرقانونی است. وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات موظف است نسبت به مسدودسازی دسترسی به آنها اقدام کند. تعیین مصادیق اثرگذاری این پیام رسان ها با هیات نظارت است.» یا همین یک بند، تکلیف تمامی پیام رسان های بزرگ معلوم می شود و دیگر لازم نیست نگران بقیه قانون باشیم! وقتی طرف قانون ما، شرکت های بزرگ و چندملیتی فضای مجازی است، با چه روشی می توان آنها را به حضور و پذیرش قوانین داخلی (و نه بین المللی و عرف جهانی) اجبار کرد؟ اصلا چه زمینه ای برای حضور آنها فراهم آمده و چگونه می شود انتظار داشت یا تصور کرد که وارد این چالش شوند؛ حتی اگر پای نفع مالی در میان باشد. قانونی که به ارتباط بین المللی در فضای مجازی کنونی، مطلقا بی توجه است، چطور می خواهد برای ایرانی ها در سده جدید برنامه ریزی را ریل گذاری کند و انتظار پیشرفت های تعیین شده در برنامه های توسعه را داشته باشد؟ کلیشه ای ترین حالتش می شود این که وقتی هیچ ایرانی نتواند با اپلیکیشن های مشهور - به دلیل وضع این قانون - با جهانیان در ارتباط باشد، چطور می خواهد در اتفاقات بین المللی حضور داشته باشد؟ ۳. در ماده ۱۳ این قانون، اعضای هیات نظارت با هدف اعمال حاکمیت جمهوری اسلامی ایران مشخص شده است که حضور این اعضا جالب